

BIĄŁOSTOCKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ II.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY:

	Str.
Poz. 71 — Uchwała Rady Ministrów z dnia 25 lipca 1946 r. w przedmiocie powołania Komisarza Rządu do spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce	134
72 — Okólnik Nr 33 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 września 1946 r. w sprawie urlopów pracowniczych	134
73 — Komunikat Prezesa Rady Ministrów z dnia 14 sierpnia 1946 r. w sprawie podarunków dla przełożonych	136
74 — Pismo okólne Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 26 września 1946 r. w sprawie zmiany nazwisk na nazwiska historyczne lub wsławione na polu kultury	136
75 — Okólnik Nr 105 Ministerstwa Ziemi Odzyskanych z dnia 20 września 1946 r. w sprawie pomocy w pracach przygotowawczych do wykonania ustawy o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej	136
76 — Okólnik Nr 41 Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego z dnia 14 października 1946 r. w sprawie wydawania zaświadczeń przesiedleńczych.	137
77 — Zarządzenie Wojewody Białostockiego z dnia 9 października 1946 r. w sprawie nadużyć popełnianych przez kierowców samochodów będących w posiadaniu władz i urzędów państwowych	138
78 — Zarządzenie Wojewody Białostockiego z dnia 28 października 1946 r. w sprawie utworzenia delegatury Głównego Urzędu Statystycznego przy Urzędzie Wojewódzkim Białostockim	139
79 — Okólnik Nr 43 Wojewody Białostockiego z dnia 12 listopada 1946 r. w sprawie koordynacji badań statystycznych prowadzonych na terenie województwa	139
80 — Pismo okólne Wojewody Białostockiego z dnia 31 października 1946 r. w sprawie zaopatrzenia ludności w dowody osobiste i zezwolenia na prawo zamieszkiwania w strefie nadgranicznej	139
81 — Pismo okólne Wojewody Białostockiego z dnia 31 października 1946 r. w sprawie akcji pomocy zimowej	141
82 — Ogłoszenie Wojewody Białostockiego z dnia 5 listopada 1946 r. w sprawie czasów ochronnych dla zwierząt łownych	141
83 — Komunikat Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego w sprawie zabezpieczenia przejazdów na skrzyżowaniach dróg z kolejami	142
84 — Zarządzenie Przewodniczącego Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw z dnia 28 października 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przyjmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa	142
85 — Zarządzenie Przewodniczącego Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw z dnia 28 października 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa	143
86 — Zarządzenie Nr 4 Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w Białymstoku z dnia 28 października 1946 r.	143

DZIAŁ NIEURZĘDOWY:

Ogłoszenie Wydziału Wojewódzkiego w sprawie ustanowienia opłat za leczenie chorych w Wojewódzkim Szpitalu w Białymstoku	146
Ogłoszenie o zaginięciu pieczęci	146
Zgłoszenia o zagubieniu dokumentów	146

DZIAŁ URZĘDOWY

71.

UCHWAŁA RADY MINISTRÓW z dnia 25 lipca 1946 r.

w przedmiocie powołania Komisarza Rządu dla spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce

1. Dla produktywizacji Żydów — obywateli polskich, wyzutyh przez faszyzm, wojnę i emigrację ze swych siedzib, jak również dla racjonalnego włączenia Żydów — obywateli polskich do twórczej pracy dla odbudowy kraju, ustanawia się przy Prezydium Rady Ministrów Komisarza Rządu dla spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce.
2. a) Komisarz Rządu dla spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce podlega bezpośrednio Prezesowi Rady Ministrów, działając przez biuro Komisarza Rządu dla spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce z siedzibą w Warszawie oraz przez Komisarzy Rządu lub Inspektorów wojewódzkich, ustanowionych przez Komisarza Rządu przy wojewodach w tych województwach, w których ze względu na liczbę ludności żydowskiej zajdzie tego potrzeba;
- b) Komisarza Rządu dla spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce mianuje Prezes Rady Ministrów.
3. Do zadań Komisarza Rządu do spraw produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce należy współdziałanie oraz ustalanie zarządzeń w porozumieniu z właściwymi Ministrami, po zasięgnięciu opinii żydowskich organizacji społecznych, w następujących sprawach:
 - a) zatrudnienia Żydów w przemyśle, rolnictwie i handlu wedle ich uzdolnienia fachowego i posiadanej wiedzy oraz umieszczenia w tych gałęziach celem przekwalifikowania,
 - b) zakładania, wyposażenia technicznego i kredytowania gospodarstw rolnych, hodowlanych, rzemieślniczo-wytwórczych, robotniczych i spożywczych typu spółdzielczego, jak również indywidualnego, celem zatrudnienia bezrobotnych spośród ludności żydowskiej,
 - c) regulowania osiedlania i przesiedlania Żydów wyzutyh z mienia i pozbawionych warsztatów pracy, oraz w sprawach związanych z emigracją i imigracją,
 - d) opieki nad matką, dzieckiem i osobami niezdolnymi do pracy spośród ludności żydowskiej, jak również nadzoru nad działalnością żydowskich instytucji dobroczynnych,
 - e) sporządzania i opracowywania danych o ilości i strukturze ludności żydowskiej w Polsce,
 - f) w sprawach administracyjnych, kulturalnych i propagandowych w zakresie unormowania tychże w duchu zbliżenia i współżycia polsko-żydowskiego.
4. Dla realizacji powyższych zadań oraz na cele budżetowe prac Komisarza Rządu dla produktywizacji ludności żydowskiej w Polsce Rada Ministrów upoważnia Ministra Skarbu do otwarcia kredytu do wysokości **85 milionów** złotych na okres od 1. VIII. 1946 r. do 31 XII 1946 r.
5. Wykonanie powyższej uchwały porucza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim Ministrom.

Przesę Rady Ministrów
(—) **Edward Osóbka-Morawski**

72

OKÓLNIK Nr 33 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 września 1946 r.

w sprawie urlopów pracowniczych

Do wszystkich ob. ob. Ministrów

W celu ujednoczenia praktyki udzielania urlopów pracownikom państwowym i scalenia licznych wydanych w tej mierze zarządzeń, ustaliam następujące wytyczne:

I. Urlopy wypoczynkowe.

1) Prawo do korzystania z urlopu wypoczynkowego przysługuje wszystkim funkcjonariuszom państwowym, zarówno mianowanym na stałe, prowizorycznym jak i kontraktowym.

2) Prawo do pierwszego urlopu wypoczynkowego powstaje po przesłużeniu w służbie państwowej przynajmniej jednego roku.

3) Pracownicy, którzy korzystali już z urlopu w roku ubiegłym mają prawo do urlopu wypoczynkowego w roku bieżącym, niezależnie od czasu, jaki upłynął od ukończenia zeszłorocznego urlopu. Uzależnienie urlopu wypoczynkowego od upływu rocznego okresu od chwili ukończenia urlopu zeszłorocznego byłoby niczym nieuzasadnione i byłoby sporne z interesami służby. Właściwa władza służbowa ma w tym przypadku pełną swobodę określenia czasu rozpoczęcia urlopu, kierując się względami dobra służby i potrzeb pracowników.

4) Art. 36 i 105 ustawy o państwowej służbie cywilnej określa wymiary urlopów wypoczynkowych. Jednakże ze względu na

zadania stojące obecnie przed aparatem państwowym, proszę Ob. Ministrów o spowodowanie, by wymiar urlopu wypoczynkowego urzędników nie przekraczał 30 dni, niezależnie od liczby lat, przepracowanych w służbie państwowej. W projekcie noweli, który w tej chwili jest przedmiotem między ministerialnego uzgodnienia, przewiduje się 30 dni jako maksymalny wymiar urlopu wypoczynkowego.

5) Do wymiaru urlopu wypoczynkowego władze winne wliczyć wszystkie urlopy, udzielone pracownikowi w ciągu roku, z wyjątkiem krótkich urlopów dla załatwienia ważnych spraw osobistych, rodzinnych i majątkowych, nie przenoszących jednorazowo 3-ch dni (art. 36 ust. 3 ustawy o państwowej służbie cywilnej).

6) Co do pracowników kontraktowych stosuje się analogicznie przepisy obowiązujące pracowników, których stosunek oparty jest o ustawę o państwowej służbie cywilnej pod warunkiem, że w poszczególnych umowach o pracę umieszczona jest odpowiednia klauzula. W przeciwnym wypadku wchodzi w grę przepis art. 2 ustawy z 16. V. 1922 r. o urlopach dla pracowników, zatrudnionych w przemyśle i handlu (Dz. U. R. P. Nr 40, poz. 334), określający nieco odmiennie wymiar urlopów wypoczynkowych (2 tygodnie po półrocznej nieprzerwanej pracy).

7) W żadnym wypadku nie należy pracownikom państwowym wypłacać wynagrodzenia (odszkodowania za niewykorzystane urlopy), gdyż urlopy winny być wykorzystane dla wypoczynku i regeneracji sił do pracy.

8) Przy układaniu planu urlopów wypoczynkowych należy unikać skoncentrowania wszystkich lub większości urlopów w okresie letnim, aby z tego powodu nie sparaliżować funkcjonowania urzędów. Pożądane jest więc rozłożenie ich również na inne pory roku.

II. Urlopy z innych powodów.

Poza urlopem wypoczynkowym poszczególne pragmatyki i służbowe przewidują inne rodzaje urlopów, na czoło których wysuwa się urlop z ważnych względów — publicznych.

Ocena, co należy zaliczyć do ważnych względów publicznych należy do władzy i trudno jest z góry przewidzieć przypadki, które pod to pojęcie podpadną.

Obecnie jednak wymagania życia społeczno-politycznego wysuwają takie zagadnienia jak szkolenie i doszkalanie personelu, branie udziału w pracach związków zawodowych lub partii politycznych, które to zagadnienia odpowiadają w pełni pojęciu ważnych względów publicznych.

Udzielanie zatem dłuższych urlopów płatnych w wyżej wymienionych celach jest wskazane. W szczególności:

1) Urlopy w celach szkolenia.

Na prośbę zainteresowanych pracowników Obywatele Ministrowie mogą udzielać płatnych urlopów, trwających dłużej niż dwa miesiące, jeżeli celem urlopu jest:

- dokończenie nauki w szkole,
- przygotowanie się i przystąpienie do egzaminów w uczelniach,
- uczestnictwo w kursach specjalnych, gdy jednocześnie branie udziału w nich oraz wykonywanie zwykłych obowiązków służbowych przez pracowników nie jest możliwe.

Urlopowanie w celach wyżej określonych winno odbywać się z uwzględnieniem potrzeb aktualnych urzędu i nie może uzasadniać wniosków o dodatkowe kredyty na wydatki osobowe.

Władze udzielające urlopu winne czuwać nad celowym wykorzystaniem urlopu, w szczególności sprawdzać, czy cel urlopu został osiągnięty. W każdym przypadku stwierdzenia niewłaściwości należy wyciągnąć jak najdalej idące konsekwencje, aż do zupełnej dyskwalifikacji pracownika włącznie.

2. Urlop dla prac. w Związkach Zawodowych.

Związki zawodowe pracowników państwowych, jako czynnik powołany do współdziałania w kształtowaniu zawodu urzędniczego, rolę swoją może spełniać tylko w tym przypadku, jeżeli się umożliwi i ułatwi pracę w związkach najbardziej wartościowym elementem urzędniczym.

W związku z powyższym Ob. Ministrowie bezpośrednio w swoim zakresie działania okażą Związkom jaknajdalej idącą pomoc i poparcie. Między innymi pomoc ta powinna się wyrażać w płatnym urlopowaniu na wniosek zarządów głównych Związków w każdym poszczególnym przypadku — pracowników, niezbędnych do prac w w Związku przez liberalne interpretowanie właściwych przepisów poszczególnych pragmatyk służbowych.

3. Urlop dla prac. w stronnictwach i organizacjach politycznych.

W całej pełni doceniam doniosłość pracy pracowników w stronnictwach i organizacjach politycznych, lecz dla uniknięcia stronnictwości, zalecam udzielanie płatnych urlopów, celem wzięcia udziału w zjazdach, kongresach i uroczystościach, jedynie nie przenoszących jednorazowo dni 10.

W razie potrzeby udzielenia do prac w stronnictwach i organizacjach politycznych dłuższych urlopów, władza może udzielić pracownikowi urlopu bezpłatnego.

III. Równocześnie uchylam 1) okólnik Nr 13 z dnia 2 maja 1946 r. w sprawie płatnych urlopów w celach szkoleniowych, 2) okólnik Nr 14 z dnia 1 maja 1946 r. o urlopach wypoczynkowych funkcjonariuszów państwowych, 3) pismo okólnie Nr O. III-27/8

z dnia 23 maja 1946 r. w sprawie delegacji pracowników dla spraw partyjnych i związkowych, 4) okólnik Nr 27 z dnia 30 lipca br. o urlopach wypoczynkowych funkcjonariuszów państwowych i 5) okólnik Nr 29 z dn. 9 sierpnia 1946 r. o stosunku władz służbowych pracowników do Związku Zawodowego Pracowników Państwowych RP.

Prezes Rady Ministrów

(—) **E. Osóbka-Morawski**

73

KOMUNIKAT

Prezesa Rady Ministrów

z dnia 14 sierpnia 1946 r.

w sprawie podarunków dla przełożonych.

Do

Ob. Ob. Ministrów

Doszło do mojej wiadomości, że w niektórych urzędach państwowych praktykuje się zbiórki pieniężne między pracownikami, celem nabycia prezentów dla przełożonych z okazji imienin itp. Istnieje uzasadniona obawa, aby w młodym organizmie administracji państwowej nie zakorzenił się zwyczaj manifestowania swego stosunku osobistego do przełożonego drogą opodatkowania szerszego grona współpracowników, podciągającego za sobą wydatki pieniężne, na których pokrycie nie mają środków, a często i ochoty. Pracownicy ci, z wyjątkiem grona inicjatorów, nie chcą narazić się przełożonym, pod presją psychiczną uczestniczą w podobnych akcjach niejednokrotnie zapożyczając się.

Ponieważ tego rodzaju praktyka jest z różnych względów godna potępienia, zwracam się do Ob. Ob. Ministrów z prośbą o wydanie w ich zakresie działania stosownych zarządzeń zapobiegawczych.

Jestem zdania, że najlepszą formą okazała sympatji przełożonemu ze strony współpracowników jest zademonstrowanie mu w toku codziennej pracy sumienności i pracowitości w wykonywaniu obowiązków służbowych oraz dołożenie starań, by tą drogą przyczyniać się nieustannie do podniesienia poziomu sprawności danego urzędu.

Prezes Rady Ministrów

(—) **Edward Osóbka-Morawski**

74

PISMO OKÓLNE

Ministerstwa Administracji Publicznej

z dnia 26 września 1946 r.

w sprawie zmiany nazwisk na nazwiska historyczne lub wsławione na polu kultury.

Do

Ob. Ob. Wojewodów (wszystkich)

„ „ **Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi**

Przepis art. 7 dekretu z dnia 10. XI. 1945 r. o zmianie imion i nazwisk (Dz. U. R.

P. Nr 56, poz. 310) przewiduje m. in., że władza odmówi zmiany nazwisk, jeżeli strona ubiega się o nazwisko historyczne lub wsławione na polu kultury.

Dlatego też przy załatwianiu spraw zmiany nazwisk władza orzekająca winna w każdym poszczególnym wypadku zwrócić baczną uwagę na brzmienie nazwiska, o które strona się ubiega, aby w ten sposób zastosować się do wymogów wyż. wymienionego art. 7 cyt. dekretu.

Ponieważ jednak w toku postępowania przy zmianie nazwisk może powstać wątpliwość, czy proponowane przez stronę nazwisko jest nazwiskiem historycznym lub wsławionym na polu kultury, Ministerstwo Administracji Publicznej zarządza, aby w tych wypadkach podległe Ob. Ob. Wojewodom (Prezydentom) Urzędy Wojewódzkie (Zarządy Miejskie) zwracały się o wyjaśnienie do Min. Administracji Publicznej, które uzyska w każdym poszczególnym wypadku opinię Min. Oświaty, stosownie do osiągniętego w tej sprawie porozumienia.

p. o. Dyrektora Departamentu

(—) **J. Pokrzywnicki**

Naczelnik Wydziału

75

OKÓLNIK Nr 105.

Ministerstwa Ziemi Odzyskanych

z dnia 20 września 1946 r.

w sprawie pomocy w pracach przygotowawczych do wykonania ustawy o przyjęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej.

Do wszystkich Ob. Ob. Wojewodów na Ziemiach Odzyskanych.

Ustawa z dnia 3 stycznia 1946 r. o przyjęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) postanawia w art. 2, że na własność Państwa przechodzą bez odszkodowania ponemieckie przedsiębiorstwa przemysłowe, górnicze, komunikacyjne, bankowe, ubezpieczeniowe oraz handlowe.

Tryb postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa ustalony został rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114), które przewiduje w ramach

postępowania przygotowawczego sporządzenie wykazów przedsiębiorstw, podlegających upaństwowieniu.

Wykazy przedsiębiorstw przygotowują po myśli par. 16 cyt. rozporządzenia urzędy wojewódzkie oraz izby przemysłowo-handlowe. Poza tym wszelkie władze i instytucje państwowe oraz samorządowe, wojewódzkie rady narodowe, izby przemysłowo-handlowe, osoby prawne prawa publicznego, wojewódzkie komisje związków zawodowych, związki rewizyjne spółdzielni RP. mogą składać po myśli par. 19 wymienionego rozporządzenia uzupełniające wnioski o wszczęcie postępowania, dotyczącego przejęcia na własność Państwa przedsiębiorstw ponemieckich.

Od sprawnego i szybkiego przygotowania wykazów przedsiębiorstw podlegających upaństwowieniu uzależniony jest termin w jakim akcja upaństwowienia przedsiębiorstw zostanie przeprowadzona.

Dopiero po zakończeniu tej akcji możliwe będzie ostateczne uregulowanie stosunków własnościowych na Ziemiach Odzyskanych i ustalenie tytułów własności, czy to w drodze pozostawienia przedsiębiorstw w sektorze państwowym, czy też w drodze przekazania ich samorządowi lub sektorowi spółdzielczemu względnie prywatnemu.

Według wiadomości, otrzymanych przez Ministerstwo z Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw, akcja na terenie Ziemi Odzyskanych napotyka na trudności, zwłaszcza w zakresie przygotowywania wykazów przedsiębiorstw, które — jako ponemieckie — podlegają upaństwowieniu.

W związku z powyższym Ministerstwo Ziemi Odzyskanych prosi Ob. Wojewodę o udzielenie jaknajdalej idącej pomocy wojewódzkiej komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw w szczególności przez wpłynięcie na przyspieszenie sporządzenia wykazów przedsiębiorstw.

O wydanych w tej mierze zarządzeniach i o szczegółach udzielonej wojewódzkiej komisji pomocy, zechce Ob. Wojewoda zawiadomić Ministerstwo Ziemi Odzyskanych w terminie do dnia 5 października 1946 r.

Dyrektor Departamentu
L. Gluck

76

OKÓLNIK Nr 41.**Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego**

z dnia 14 października 1946 r.

w sprawie wydawania zaświadczeń przesiedleńczych

Do

**Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydenta miasta Białegostoku**

W związku z rozpoczęciem czynności przygotowawczych do uregulowania prawa własności w osadnictwie rolnym na ziemiach odzyskanych, osadnicy winni składać wnioski o przyznanie prawa własności, załączając do nich między innymi zaświadczenie przesiedleńcze i stwierdzenie ich zawodu.

Ponieważ wielu osadników z ziem starych nie posiada dotychczas tych dowodów, winni postarać się o takie z terenu poprzednio zamieszkiwanego.

W celu umożliwienia osadnikom uzyskania tych dokumentów Urząd Wojewódzki Białostocki, na podstawie pisma Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 7. X. 46 r. za Nr I.O. org. 6628/46, poleca aby na pisemne, lub osobiste zgłoszenia powiatowe władze administracji ogólnej, wydawały zaświadczenia przesiedleńcze, przewidziane w okólniku M.A.P. Nr 2 z dn. 23. IV. 1945 r., oraz okólniku MZO Nr 22 z dnia 2. III.

46 r. bez względu na to, kiedy petenci zamieszkiwali na terenie powiatu, z zaznaczeniem jednak kiedy teren powiatu opuścili.

Ponadto Zarządy Gminne winne wydawać petentom terminowo i zgodnie ze stanem faktycznym zaświadczenia stwierdzającego ich kwalifikacje zawodowe i dotychczasowe źródło utrzymania w/g niżej podanego jednolitego wzoru.

Niezależnie od powyższego władze powiatowe administracji ogólnej i zarządy gminne winne udzielać szybkiej i wyczerpującej odpowiedzi władzom osadniczym Ziemi Odzyskanych.

Przy całej tej akcji należy mieć na uwadze, że chodzi w niej o sprawne i prawidłowe uregulowanie prawa własności na Ziemiach Odzyskanych, które zadecyduje o właściwym zaludnieniu i zagospodarowaniu tych Ziemi.

Za WOJEWODĘ

Naczelnik Wydziału Społ.-Polit.

(—) **Cz. B. Matejko**

ZARZĄD GMINY

.....dnia..... 194 r.

W

powiat:

L. dz.

Z A S W I A D C Z E N I E

Zarząd gminy w stwierdza, że
 Ob..... ur. dnia.....
 J..... r. zamieszkiwał na terenie gminy w
 do dnia 19 r.

Wyżej wymieniony wykonywał zawód (rolnika, robotnika rolnego, lub t.p.)
 i czerpał główne środki utrzymania z pracy jako (rolnik, robotnik rolny, urzędnik i t. p.)

Ob..... posiada na terenie gminy
 (nieruchomość, warsztat rzemieślniczy — podać jaką i wielkość):

Wyżej wymieniony został wymeldowany dn
 19 r. do (podać miejsce):
 wraz z następującymi członkami rodziny (podać nazwisko i imię, oraz rodzaj pokrewieństwa):

Pieczeńć
gminy

WÓJT GMINY

77

ZARZĄDZENIE

Wojewody Białostockiego

z dnia 9 października 1946 r.

w sprawie nadużyć popełnianych przez kierowców samochodów będących w posiadaniu władz i urzędów państwowych

Do

Ob. Ob. Naczelników, Starostów Powiatowych i Prezydenta m. Białego-stoku

Jednym z praktykowanych na szeroką skalę nadużyć jest przewożenie samochodami, będącymi w posiadaniu władz i urzędów państwowych, prywatnych osób i ładunków oraz pobieranie opłat za przewozy przez kierowców pojazdów mechanicznych. Ma to miejsce szczególnie przy wyjazdach służbowych samochodami ciężarowymi, ponieważ wozy te w jedną stronę idą zwykle bez ładunków.

W celu ukrócenia powyższych nielegalnych przewozów, powodujących straty Skarbu Państwa oraz niesłuszne wzbogacenie się kierowców lub osób, do dyspozycji których oddano samochód, polecam zgodnie z pismem Ministra Administracji Publicznej

L. dz. I. O. Og. 5660—46 z dnia 22 sierpnia 1946 r., co następuje:

- 1) ostrzec kierowców i osoby, do dyspozycji których oddano samochód, że w wypadku nieprawego przewożenia osób i ładunków obcych będą pociągani do odpowiedzialności dyscyplinarnej (pracownicy kontraktowi zwalniani ze służby), a oprócz tego do odpowiedzialności karnej i ewent. cywilnej. Ostrzeżenia należy podać na piśmie. Przyjęcie ich do wiadomości przez odnośnych pracowników powinno być stwierdzone ich podpisem i złożone do akt personalnych;
- 2) w rozkazach wyjazdów podawać w miarę możliwości ściśle dane co do ilości osób i celu podróży oraz określić wielkość i rodzaj ewent. ładunku, który ma być przewożony danym pojazdem tak w jedną jak i w drugą stronę;
- 3) w odniesieniu do samochodów ciężarowych wysyłanych poza miejscowość, będącą miejscem postoju, wystawiać rozkazy wyjazdu oddzielnie na każdą jazdę z dokładnym określeniem trasy oraz termin wyjazdu i powrotu. Każde przekroczenie wyznaczonego terminu, względnie zmiana trasy powinny być pisemnie usprawiedliwione po powrocie z podróży w sposób niebudzący wątpliwości;

- 4) każde wyliczenie się z zużytych materiałów pędnych kontrolować starannie przez wyznaczonego w tym celu i posiadającego odpowiednie kwalifikacje fachowe pracownika, który na rozliczeniu winien stwierdzić swym podpisem ilość zużytych materiałów i zgodność zużycia z wyznaczonymi normami, ewentualnie, że przekroczenie normy zostało należycie uzasadnione;
- 5) pociągnąć do odpowiedzialności, o której mowa powyżej w punkcie 1, winnych tak nadużyć, jak i niestosowania się do niniejszego zarządzenia.

WOJEWODA
wz. **Mgr. W. Białkowski**
Wicewojewoda

78

ZARZĄDZENIE
Wojewody Białostockiego
z dnia 28 października 1946 r.

w sprawie utworzenia Delegatury Głównego Urzędu Statystycznego przy Urzędzie Wojewódzkim Białostockim.

Do
Ob. Ob. Naczelników Wydziałów
i Kierowników Wydziału Ogólnego

Powołując się na pismo G.U.S. z dn. 4. X. 1946 r. Nr XII-K I-2746 ustanawiam przy Urzędzie Wojewódzkim Delegaturę Głównego Urzędu Statystycznego (znak Del. G.U.S.), która obejmuje koordynację i rozrządzenie fachowego nadzoru nad prowadzeniem wszelkich prac statystycznych na terenie województwa.

Kierownictwo Delegatury powierzam ob. mgr. T. Drewnowskiemu.

WOJEWODA
wz. **mgr. W. Białkowski**
Wicewojewoda

79

OKÓLNIK Nr 43
Wojewody Białostockiego
z dnia 12 listopada 1946 r.

w sprawie koordynacji badań statystycznych prowadzonych na terenie województwa

Do
Władz i Urzędów państwowych i samorządowych oraz organizacji i instytucji na terenie województwa.

Statystyka stała się w życiu nowoczesnych państw zwłaszcza tych, które wstąpiły na drogę gospodarki planowej, jednym z najważniejszych elementów wszelkich posunięć gospodarczych.

Prace statystyczne mogą jednak tylko wtedy spełnić swe zadanie, gdy prowadzone są zgodnie z wymogami teorii statystyki

i jednolicie dla całego obszaru i dla wszystkich badanych zjawisk. Dlatego też prowadzenie wszelkich badań statystycznych zostało powierzone jednej instytucji, a mianowicie Głównemu Urzędowi Statystycznemu.

Zgodnie z dekretem z dnia 31. VII. 46 r. o organizacji statystyki państwowej i o Głównym Urzędzie Statystycznym (Dz. U. R. P. Nr 41, poz. 239) przewidziane jest w przyszłości celem usprawnienia i przyspieszenia prac statystycznych powołanie lokalnych organów statystycznych, którymi będą wg ostatnich wyjaśnień G.U.S. Wydziały Statystyczne przy Urzędach Wojewódzkich, referaty statystyczne w Starostwach oraz miejskie placówki statystyczne we wszystkich miastach.

Do czasu powołania tych organów zostały stworzone przy Urzędach Wojewódzkich Delegatury G.U.S., które mają za zadanie koordynację badań statystycznych prowadzonych na terenie województwa (pod ogólnym nadzorem G.U.S.)

Z uwagi na powyższe proszę Obywatela o umożliwienie Delegatowi G.U.S. wglądu i nadzoru nad przeprowadzanymi pracami statystycznymi, jak też o ześrodkowanie badań statystycznych przez powierzenie ich jednej osobie lub stworzenie specjalnego referatu (oddziału) statystycznego.

Nad pracami tych komórek należałoby roztoczyć specjalny nadzór tak, by wykonywane były należycie i terminowo.

W wypadkach zaistnienia wątpliwości lub konieczności posiadania wiadomości fachowych należy zwracać się do Delegata G.U.S., którym na terenie województwa mianowany został Ob. Mgr. T. Drewnowski.

Siedziba Delegatury mieści się w gmachu Urzędu Wojewódzkiego w Białymstoku, ul. Mickiewicza 3.

WOJEWODA
wz. **mgr. W. Białkowski**
Wicewojewoda

80

PISMO OKÓLNE
Wojewody Białostockiego
z dnia 31 października 1946 r.

w sprawie zaopatrzenia ludności w dowody osobiste i zezwolenia na prawo zamieszkania w strefie nadgranicznej.

Do
Obywateli Starostów Powiatowych
w Augustowie
Białymstoku,
Bielsku-Podlaskim,
Sokołce,
Suwałkach,
Gołdapie.

W myśl postanowienia par. 3 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dn. 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania de-

kretu Prez. Rz. P. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 12, poz. 84) zmienionego rozporządzeniem Ministrów: Bezpieczeństwa Publ., Administracji Publ. i Ziem Odzyskanych z dn. 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 185) osoby zamieszkujące albo przebywające w strefie nadgranicznej, obowiązane są posiadać dowody osobiste. Według par. 5 tegoż rozporządzenia osoby pragnące zamieszkiwać w tej strefie winny w tym celu wyjednać zezwolenie powiatowej władzy administracji ogólnej właściwej ze względu na miejscowość, w której zamierza ją zamieszkać.

Wyszczególnione postanowienia zmierzają do tego, by niepożądane elementy nie przedostawały się na obszary, na których utrzymanie bezpieczeństwa i porządku publicznego jest naczelnym wymogiem.

W związku z tym zarządzam co następuje:

Obywatel Starosta zwróci uwagę ludności zamieszkałej oraz przebywającej w strefie nadgranicznej, a liczącej powyżej lat 13 na obowiązek posiadania dowodów osobistych, przyczym należy wyznaczyć termin dwutygodniowy, do którego ludność ta obowiązana będzie zaopatrzyć się w te dowody, o ile je dotychczas nie posiada.

Do czasu podjęcia na terenie województwa białostockiego akcji zaopatrzenia ludności w dowody osobiste wystawione w sposób i według wzoru przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 29 listopada 1928 r. o dowodach osobistych (Dz. U. R. P. Nr 100, poz. 898), która to akcja niebawem zostanie wszczęta, należy uznawać jako właściwe dokumenty legitymacyjne, te które zostały wydane przez polskie władze przedwojenne oraz te, którymi ludność została zaopatrzona przez niemieckie władze okupacyjne. Wszystkie te dokumenty należy uznać jako właściwe, jeżeli w sposób wyraźny stwierdzić mogą identyczność osoby posiadacza. Dokumenty osobiste bez fotografii względnie z fotografią, nie pozwalające na łatwe stwierdzenie identyczności należy uznać jako nieodpowiednie.

Ludność nie posiadająca wcale dowodów osobistych lub posiadająca niewłaściwe względnie nieaktualne powinna w terminie wskazanym przez Ob. Starostę wyjednać „Tymczasowe zaświadczenia tożsamości” w myśl okólnika Min. Adm. Publ. Nr 42 z dnia 22. 9. 1945 r. L. dz. 12947/45. Od obowiązku posiadania dowodów osobistych, o których mowa powyżej, zwolnieni są:

1) zaopatrzeni we właściwe ważne legitymacje funkcjonariusze państwowi i samorządowi, żołnierze w służbie czynnej oraz pozostający w służbie państwowej pracownicy kontraktowi, jak również członkowie ich rodzin;

2) cudzoziemcy pozostający w służbie dyplomatycznej lub konsularnej i członko-

wie ich rodzin, posiadający legitymacje wydane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych;

3) cudzoziemcy posiadający ważny dowód osobisty (paszport, wydany przez władze obcego Państwa lub przez władze polskie);

4) obywatele polscy, posiadający ważny co do terminu paszport zagraniczny;

5) osoby, niezamieszkałe w strefie nadgranicznej, posiadające ważne co do terminu dokumenty zastępujące paszport (przepustki graniczne), jeżeli dokumenty te zaopatrzone są w fotografie posiadacza — jednakże tylko, o ile chodzi o odbycie drogi, wiodącej bezpośrednio do lub od granicznego punktu przejściowego, o zatrzymanie się na granicznym punkcie przejściowym w związku z kontrolą graniczną lub o zatrzymanie się w innej miejscowości lub na obszarze wymienionych w dokumencie.

W myśl rozporządzenia Ministrów: Bezp. Publicznego, Adm. Publicznej i Ziem Odzyskanych z dn. 13 czerwca 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 185) przy uwzględnieniu postanowień par. par. 5, 8 ust. (1) pkt 1) oraz 38 ust. (2) osoby, które przed dniem 28 grudnia 1945 r. nie zamieszkiwały na terenie strefy nadgranicznej, a obecnie tam zamieszkują i nadal zamierzają tam zamieszkiwać oraz te osoby, które będą zamierzały osiedlić się na tym terenie, powinny uzyskać, na to zezwolenie od powiatowej władzy administracji ogólnej właściwej ze względu na miejscowość, w której zamierzają zamieszkiwać. Postanowienia o obowiązku wyjednania omawianego zezwolenia nie dotyczą:

1) obywateli polskich zamieszkałych przynajmniej od 6 miesięcy przed dniem wejścia w życie rozporządzenia Ministrów Bezp. Publ., Adm. Publ. i Ziem Odzyskanych z dn. 13 czerwca 1946 r. o zmianie rozporządzenia Ministra Spraw Wewn. z dn. 22 stycznia 1937 r. w sprawie wykonania rozporządzenia Prez. R. P. o granicach Państwa (Dz. U. R. P. Nr 28, poz. 185) w miejscowościach, leżących w strefie nadgranicznej powiatu, na obszarze którego znajduje się ich miejsce zamieszkania, oraz tych gmin powiatów sąsiednich, które bezpośrednio graniczą z danym powiatem;

2) obywateli polskich, posiadających w strefie nadgranicznej majątek ruchomy, a nie zamieszkałych w nim, ale tylko odnośnie strefy nadgranicznej, powiatu, na obszarze którego znajduje się ich majątek nieruchomości, oraz tych gmin powiatów sąsiednich, które bezpośrednio graniczą z danym powiatem;

3) członków rodzin osób wymienionych w pktach 1 i 2 postanowienia niniejszego, żyjących z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym, jeśli chodzi o przebywanie na obszarach wymienionych w tych punktach;

4) zaopatrzonych we właściwe ważne legitymacje funkcjonariuszów państwowych

i samorządowych, żołnierzy w służbie czynnej oraz pozostających w służbie państwowej pracowników kontraktowych, a przebywających w strefie nadgranicznej w związku z pełnieniem swych obowiązków oraz osób urzędowo im towarzyszących. Osoby, o których mowa w pktcie niniejszym, powinny być zaopatrzone bądź we właściwe delegacje bądź też w zaświadczenia władz państwowych, stwierdzające konieczność przebywania w określonych miejscowościach lub na obszarach strefy nadgranicznej;

5) członków rodzin funkcjonariuszów państwowych, żołnierzy w służbie czynnej oraz pozostających w służbie państwowej pracowników kontraktowych, zamieszkałych w strefie nadgranicznej, o ile żyją z nimi we wspólnym gospodarstwie domowym;

6) cudzoziemców, korzystających z prawa zakrajowości oraz konsulów zawodowych przydzielanych im urzędników zawodowych, jak również członków ich rodzin, posiadających legitymacje wydane przez Ministerstwo Spraw Zagranicznych, jeśli są obywatelami państwa wysyłającego, — odnośnie strefy nadgranicznej znajdującej się w obrębie ich okręgu konsularnego.

Po upływie wyznaczonych przez Ob. Starostę terminów władze administracji ogólnej w poszczególnych miejscowościach leżących w obrębie strefy nadgranicznej przeprowadzą przy współudziale organów MO kontrolę w celu stwierdzenia, czy ludność zastosowała się do wydanych zarządzeń.

O obowiązku posiadania dowodów osobistych oraz wyjednanie zezwoleń na prawo zamieszkiwania należy pouczyć ludność drogą pisemnego ogłoszenia podanego do wiadomości na odpowiednich tablicach w zainteresowanych urzędach gminnych oraz w poszczególnych miejscowościach strefy nadgranicznej.

Utrzymanie bezpieczeństwa i porządku publicznego w strefie nadgranicznej zależy w znacznej mierze od należytej współpracy władz administracji ogólnej, władz bezpieczeństwa publicznego oraz ochrony pogranicza. By współpracę tę zapewnić proszę o omówienie wykonania zarządzenia niniejszego na konferencji, na którą Ob. Starosta zaprosi Powiatowego Komendanta MO oraz właściwego terytorialnie Dowódcę WOP.

Zarządzenie niniejsze dotyczyć będzie tylko tych miejscowości, które leżą w obrębie strefy nadgranicznej ustalonej tym zarządzeniem z dnia 24. 4. 1946 r., które jako podstawę do jej wytyczenia przyjęło szerokość 5-ciu klm licząc od linii granicznej.

WOJEWODA

(—) **Stefan Dybowski**

81

PISMO OKÓLNE

Wojewody Białostockiego

z dnia 31 października 1946 r.

w sprawie akcji pomocy zimowej

Do

**Ob. Ob. Starostów Powiatowych
i Prezydenta m. Białegostoku**

Zgodnie z pismem Ministra Administracji Publicznej z dnia 16 października rb. L. dz. IV AP. 5054/46, w sprawie Akcji Pomocy Zimowej oraz zgodnie z uchwałą Rady Ministrów z dnia 19 września rb. podaję do wiadomości, że Centralny Komitet Opieki Społecznej przeprowadza w czasie od 1 października rb. do 31 marca 1947 r. pod nadzorem i ogólnym kierownictwem Ministra Pracy i Opieki Społecznej Akcję Pomocy Zimowej. Z pomocy Komitetu będzie korzystała ludność najbardziej dotknięta skutkami wojny albo pozbawiona z innych przyczyn środków do życia, ze szczególnym uwzględnieniem dzieci, młodzieży, starców, osób niezdolnych do pracy, repatriantów itp.

Proszę Ob. Ob. Starostów i Prezydenta m. Białegostoku o ścisłą współpracę w tym zakresie z organami CKOS i o udzielenie im jak najdalej idącego poparcia oraz o wydanie odpowiednich zarządzeń podległym władzom i urzędom.

Dążąc do uzyskania odpowiednich środków materialnych na pomoc zimową CKOS zorganizuje szereg zbiórek publicznych. Między innymi odbędą się na ten cel zbiórki uliczne i w lokalach w dniach 17 listopada i 1 grudnia rb. oraz w pierwsze niedziele po 1-ym i 15-tym miesiąca stycznia, lutego i marca 1947 r.

Celem skierowania ofiarności społeczeństwa w okresie najbliższych miesięcy przede wszystkim na rzecz pomocy zimowej, nie będą wydawane pozwolenia na inne zbiórki we wskazanych wyżej terminach oraz będzie jak najbardziej ograniczone w czasie od 15-go października rb. do 31 marca 1947 r. wydawanie zezwoleń na przeprowadzanie zbiórek na inne cele.

Nie dotyczy to oczywiście zbiórek, na które udzielono zezwoleń przed dniem 16 października 1946 r.

WOJEWODA

(—) **Stefan Dybowski**

82

OGŁOSZENIE

Wojewody Białostockiego

z dnia 5 listopada 1946 roku

w sprawie czasów ochronnych dla zwierząt łownych na rok 1946

W myśl art. 52 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 3-go grudnia

wa (Dz. U. R. P. Nr 17 poz. 114) na wniosek Ministra Skarbu zarządzam wyłączenie niżej wymienionych przedsiębiorstw, przechodzących na własność Państwa na zasadzie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3 poz. 17) spod własności wojewódzkich komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw.

1. Fabryki zapalek
2. Fabryki Tytoniu krajowego i do zucia
3. Fabryki cygar
4. Fabryki papierosów
5. Fabryki tabaki
6. Zakłady uprawy tytoniu
7. Gorzelnie przemysłowe, owocowe i koniakowe (winne) łącznie z oddziałami rektyfikacyjnymi.
8. Rafinerie (rektyfikacja spirytusu)
9. Fabryki wódek (rozlewnie wódek) oraz destylarnie wódek i likierów.
10. Banki.

Powyższe przedsiębiorstwa przekazuję do postępowania w trybie par. 30 cytowanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów.

Przewodniczący
Głównej Komisji do spraw
upaństwowienia przedsiębiorstw

(—) **Dr. L. Kurowski**
Podsekretarz Stanu

85

ZARZĄDZENIE

**Przewodniczącego Głównej Komisji
do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw**
z dnia 28 października 1946 r.

Na zasadzie par. 14 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11. IV. 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114) na wniosek Ministra Apropozycji i Handlu zarządzam wyłączenie niżej wymienionych przedsiębiorstw, przechodzących na własność Państwa na zasadzie art. 2 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) spod spraw upaństwowienia przedsiębiorstw, właściwości wojewódzkich komisji do

1. Fabryki drożdży
2. Chłodnie składowe.

Powyższe przedsiębiorstwa przekazuję do postępowania w trybie par. 30 cytowanego wyżej rozporządzenia Rady Ministrów.

Przewodniczący
Głównej Komisji do spraw
upaństwowienia przedsiębiorstw

(—) **Dr. L. Kurowski**
Podsekretarz Stanu

86

ZARZĄDZENIE Nr 4

**Przewodniczącego Wojewódzkiej Komisji
do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw
w Białymstoku**

z dnia 28 października 1946 r.

Na zasadzie par. 24 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11. IV. 1946 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 17, poz. 114) zarządzam ogłoszenie drugiego wykazu przedsiębiorstw, przechodzących na zasadzie art. 2 i-3 ustawy z dn. 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) na własność Państwa.

Powyższe przedsiębiorstwa przechodzą na własność Państwa w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem i wszelkimi prawami.

Niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstw, wymienionych w wykazie nie mają znaczenia, jeżeli z całości ogłoszenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Związki samorządowe, międzykomunalne, spółdzielnie albo związki spółdzielni mogą zgłosić do Wojewódzkiej Komisji w Białymstoku do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw swoje prawa do przedsiębiorstw, objętych wykazem, a właściciele przedsiębiorstw mogą ponadto zgłosić zarzuty, że przedsiębiorstwo nie przechodzi, albo nie podlega przejściu na własność Państwa.

W imieniu związków samorządu terytorialnego i związków międzykomunalnych oraz wszelkich innych instytucji, które w związku z wojną, rozpoczętą w dn. 1 września 1939 r. zostały rozwiązane lub utraciły faktyczną możliwość działania, mogą zgłaszać ich prawa Wojewódzkie Rady Narodowe, lub Urzędy Wojewódzkie.

Prawa lub zarzuty winny być zgłoszone w Wojewódzkiej Komisji do Spraw Upaństwowienia Przedsiębiorstw w Białymstoku w 30-dniowym terminie od daty ogłoszenia wykazu i poparte w miarę potrzeby dowodami.

Uprawnienia, przysługujące na podstawie wymienionego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11. IV. 1946 r. właścicielowi przedsiębiorstwa, przysługują w razie jego nieobecności krewnym w linii prostej (zstępny i wstępny, również dzieciom nieślubnym), rodzeństwu, małżonkowi tudzież osobom sprawującym zarząd przedsiębiorstwa nieobecnego właściciela.

Przewodniczący
Wojewódzkiej Komisji
do spraw
upaństwowienia przedsiębiorstw
w Białymstoku
Mgr. Wacław Białkowski

Załącznik do Zarządzenia Nr. 4
Przewodniczącego Wojewódzkiej
Komisji w Białymstoku z dnia
28. X. 1946 r.

W Y K A Z Nr. 2

L. p.	Nazwa i przedmiot przesiębiorstwa	M i e j s c e jego położenia	Podstawa prawna przejęcia lub prze- jęcia na własność Państwa	Właściciele
1.	Fabryka kafli	Milejczyce, pow. Bielsk-Podlaski	art. 3	Moszek Gorfajn
2.	Fabryka kafli	Milejczyce, pow. Bielsk-Podlaski	art. 3	Zak
3.	Fabryka kafli	Siemiatycze, pow. Bielsk-Podlaski	art. 3	Fajwel Radzyński
4.	Fabryka kafli	Siemiatycze, pow. Bielsk-Podlaski	art. 3	Dajcz
5.	Fabryka kafli	Siemiatycze, pow. Bielsk-Podlaski	art. 3	Antoni Szyszko
6.	Cegielnia - dachówczarnia	w. Złotonia, pow. Wys.-Mazowiecki	art. 3	Feliks Jałowiecki
7.	Fabryka kafli	Nurzec, pow. Bielsk-Podlaski	art. 3	Moszek Gorfajn
8.	Fabryka kafli	Białystok, ul. Słonimska 29	art. 3	Szumł Mowszowski i Josel Sznajde- rowski
9.	Fabryka polewy	Białystok, ul. Poleska 8	art. 3	M. Szczupak
10.	Fabryka kafli	Orla, pow. Bielsk-Podlaski	art. 3	Wajsztejn
11.	Tartak elektryczny	Suwałki, ul. 1 Maja 80	art. 3	Frydlymder i S-ka
12.	Młyn wodny	w. Ejszeryszki, pow. Suwałki	art. 2	Jan Wunder
13.	Młyn wodny	w. Grzybina, pow. Suwałki,	art. 2	Frydrych Alfred
14.	Młyn wiatrak	w. Użmanda, pow. Suwałki	art. 2	Gustaw Szarmuk- sznis
15.	Młyn	w. Wronki, pow. Olecko	art. 2	
16.	Drukarnia elektryczna	Suwałki ul. Kościuszki 56	art. 2	
17.	Młyn wodny	w. Turtul, gm. Paw- łówka, pow. Suwałki	art. 2	Bulda
18.	Młyn - wiatrak	Suwałki, przedm. Zielone-Kamedulskie.	art. 2	Kwezelejtowa
19.	Fabryka papieru	Zellmuelle, pow. Goldap	art. 2	Richard Georges
20.	Młyn wodny walcowy	Straduny, pow. Elk	art. 2	
21.	Towarzystwo Białostockiej Manufaktury Eugeniusz Be- cker i S-ka S. A. Fabryka Pluszu w Białym- stoku.	Białystok, ul. Św.-Jańska 15	art. 3	Karol Gayer, Sta- niśław Sułocki, Jó- zef Nożyczkowski, Herbst, Lier, Jung i Kostanecki

L. p.	Nazwa i przedmiot przedsiębiorstwa	Miejsce jego położenia	Podstawa prawna przejęcia lub przejęcia a na własność Państwa	Właściciele
22.	Młyn motorowy	Gaski, gm. Woszczele pow. Elk	art. 2	
23.	Młyn - wiatrak	Kobylinek, pow. Elk	art. 2	
24.	Młyn wodny	Elk, ul. Wandy Wasilewskiej	art. 2	Bertold Berent
25.	Młyn wodny	Nowa Wieś, pow. Elk	art. 2	Karol Stryl
26.	Młyn	Mostolty, gm. Bajtkowo, pow. Elk	art. 2	
27.	Osada pomłyńska (młyn w trakcie odbudowy)	Rutki, pow. Łomża	art. 2	Julian Świtajewski
28.	Młyn motorowy	Prostki, pow. Elk	art. 2	Erik Neuman
29.	Młyn wodny	Sypitki, gm. Wiśniowo, pow. Elk	art. 2	
30.	Piekarnia	Supraśl, ul. 3-go Maja 7	art. 2	Paweł Grenda
31.	Osada pomłyńska	Wieliczki, pow. Olecko	art. 2	
32.	Młyn parowy	Elk, ul. Kościuszki Nr 21	art. 2	
33.	Młyn wodny	Dudki, gm. Swietowo, pow. Olecko	art. 2	
34.	Młyn - wiatrak	Gołubie, pow. Olecko	art. 2	
35.	Młyn wodny	Babki, gm. Wieliczki, pow. Olecko	art. 2	Link
36.	Młyn	Stare-Juchy, pow. Elk	art. 2	
37.	Młyn	Nowa-Jucha, pow. Elk	art. 2	
38.	Młyn motorowy	Pietrasy, gm. Jucha, pow. Elk	art. 2	
39.	Młyn - wiatrak	Kulesze-Litewka, pow. Wys.-Mazowiecki	art. 2, art. 2	
40.	Młyn wodny	Jaworek, pow. Olecko	art. 2	
41.	Młyn	Mały-Płock, pow. Łomża	art. 2	
42.	Młyn wodny	Nowy-Młyn, gm. Wieliczki, pow. Olecko	art. 2	Paul Forster
43.	Młyn wodny	Starosty, pow. Olecko	art. 2	
44.	Młyn wodny	Płociczne, pow. Elk	art. 2	
45.	Osada młyńska (młyn i piekarnia w trakcie odbudowy)	Łomża, ul. Legionów	art. 2	Butner
46.	Młyn motorowy	Olszewo, pow. Olecko	art. 2	
47.	Młyn - wiatrak	Dzięgiele, gm. Stawiski, pow. Łomża	art. 2	Henryk Okoniewski
48.	Młyn	Mrozy, pow. Elk	art. 2	
49.	Młyn parowy	Chrościele, pow. Elk	art. 2	

L. p.	Nazwa i przedmiot przedsiębiorstwa	Miejsce jego położenia	Podstawa prawna przejścia lub przejęcia na własność Państwa	Właściciele
50.	Młyn wodny	Szczedranki, gm. Borawskie, pow. Olecko	art. 2	Kossakowski
51.	Młyn elektryczny	Elk	art. 2	
52.	Młyn - wiatrak	Markowskie, gm. Sokółka, pow. Ofecko	art. 2	
53.	Garbarnia	Elk — Sybba	art. 2	
54.	Fabryka wód gazowych	Elk, ul. Mickiewicza Nr 57	art. 2	
55.	Garbarnia	Elk, ul. Wojska Polskiego 79	art. 2	
56.	Mechaniczny zakład meblarski	Elk, ul. Słowackiego Nr 37	art. 2	

Przewodniczący
Mgr. Wacław Białkowski

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

OGŁOSZENIE

Wydziału Wojewódzkiego

w sprawie ustanowienia opłat za leczenie chorych w Wojewódzkim Szpitalu w Białymstoku

Na wniosek Wydziału Wojewódzkiego z dn. 6. XI. 1946 r. (prot. Nr 24 p. 2) Wojewódzka Rada Narodowa w Białymstoku uchwaliła podnieść wysokość opłat szpitalnych w Wojewódzkim Szpitalu dla chorych na gruźlicę w Białymstoku — do 200 zł. dziennie z dniem 1 listopada rb.

W stosunku do osób niezamożnych — nieubezpieczonych będą stosowane ulgi indywidualne przez Wydział Wojewódzki.

Ogłoszenie o zaginięciu pieczęci

Z kancelarii Punktu Etapowego Państwowego Urzędu Repatriacyjnego w Waliłach zostały zrabowane następujące pieczęci:

1. pieczęć nagłówkowa z napisem „Państwowy Urząd Repatriacyjny, Punkt Etapowy w Waliłach“;
2. pieczęć nagłówkowa z napisem: „Państwowy Urząd Repatriacyjny Rejonowy Inspektor Osadnictwa w Waliłach“;
3. Pieczęć trójkątna z napisem: „Państwowy Urząd Repatriacyjny Punkt Etapowy w Waliłach“;
4. pieczęć trójkątna z napisem: „Państwowy Urząd Repatriacyjny Rejonowy Inspektor Osadnictwa w Waliłach“;
5. pieczęć podpisowa: „Kierownik Referatu Etapowego“.

Wszelkie dokumenty, osteplowane nimi po dniu 3 listopada 1946 r. będą uważane za nielegalne.

Dyrektor Oddziału
Mgr J. Iwaszkiewicz
Z-ca Dyrektora

Ogłoszenie o zaginięciu pieczęci

W dniu 15 października 1946 r. zrabowano z kancelarii Zarządu gminy w Zawykach powiatu białostockiego pieczęć okrągłą z godłem Państwa i napisem: „Zarząd gminy Zawyki pow. białostockiego“. Wszelkie dokumenty, osteplowane wymienioną pieczęcią po dniu 15 października 1946 r. uważane będą za nielegalne.

Zagubienia dokumentów zgłosili:

1) Ambroziak Antoni, zam. we wsi Wojny-Izdebnik gminy Szebietowo pow. wysoko-mazowieckiego — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Szebietowie.

2) Baranowska Czesława, zam. w Białymstoku przy ul. Mazowieckiej Nr 38-e legitymacji służbowej Nr 100/C koloru czarnego, wyd. przez Komendę Wojewódzką MO w Białymstoku.

3) Bodowski Julian, zam. w Białymstoku przy ul. Kraszewskiego Nr 7 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku; zaświadczenia odszkodowań wojennych, wyd. przez Zarząd Miejski m. Białegostoku.

4) Bogdańska Stanisława, zam. w Białymstoku przy ul. Surazskiej Nr 4 m. 10 — tymczasowego dowodu osobistego, wyd. przez Wojewódzką Komendę MO w Białymstoku.

5) Bołtruczuk Jan, zam. w Białymstoku przy Komendzie Wojewódzkiej MO — legitymacji służbowej Nr 477 serii E koloru zielonego, wyd. przez Komendę Wojewódzką MO w Białymstoku.

6) Bonda Aleksander, zam. we wsi Osłowo gminy Mielnik powiatu bielsko-podlaskiego — tymczasowego dowodu tożsamości Nr B-6-46 z dnia 8. II. 1946 r., wyd. przez Zarząd gminy w Mielniku n/B.

7) Bućko Antoni, zam. w Białymstoku przy ul. Horodniańskiej Nr 6 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku; książeczki wojskowej, wyd. przez Rejonową Komendę Uzupelnień w Białymstoku.

8) Choroszucha Leokadia, zam. w Białymstoku przy Szosie Wschodniej Nr 82 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

9) Czyżewski Paweł, zam. we wsi i gminie Zawady powiatu łomżyńskiego — wojskowego zaświadczenia rejestracyjnego, wydanego przez Rejonową Komendę Uzupelnień w Zambrowie powiatu łomżyńskiego.

10) Dudar Michał, zam. w Białymstoku przy ul. Choroszczańskiej Nr 65 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

11) Dziejma Stefan, zam. w Białymstoku przy ul. Angielskiej Nr 9 — książki rozkazów wyjazdu samochodem seria 554, wyd. przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Białymstoku; odpisu nominacji upoważniającej do zbiórki złomu Nr Z. 3. M. J./Rł, wyd. przez Centralę Surowców Hutniczych w Katowicach w dniu 11. VI. 1946 r.; odpisu umowy o zbiórce złomu, wyd. w dniu 1. VI. 1946 r. za numerem 138 przez Centralę Odpadków w Łodzi.

12) Ginter Wiera, zam. w Białymstoku przy ul. Mazowieckiej Nr 48 m. 1 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

13) Gołabek Mieczysław, zam. w Białymstoku przy ul. Surażskiej Nr 4 m. 10 — tymczasowego zaświadczenia tożsamości, wyd. przez Zarząd Miejski m. Białegoostoku.

14) Grott Adam, zam. w Białymstoku przy ul. Suchej Nr 23 m. 8 — dowodu osobistego, wyd. przed 1939 rokiem przez Zarząd gminy Porysk pow. Włodzimierz-Wołyński; karty rzemieślniczej, wyd. przez Zarząd Miejski w Białymstoku.

15) Grzeszczyk Mikołaj, zam. w Łomży przy ul. Obwodowej Nr 13 m. 1 — świadectwa pracy, wyd. przez firmę „Głuchowicz“.

16) Gumieniak Czesław, zam. w Białymstoku przy ul. Śledziowej Nr 3 m. 1 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie we wsi Turośl-Kościelna gminy Juchnowiec.

17) Hajduczenia Anatoli, zam. w Białymstoku przy Komendzie MO m. Białegoostoku — legitymacji służbowej Nr 1940 serii E koloru zielonego, wyd. przez Komendę Wojewódzką MO w Białymstoku.

18) Ignaciuk Józef, zam. we wsi Żalesie gminy Siemiatycze powiatu bielsko-podlaskiego — tymczasowego zaświadczenia toż-

samości, wyd. przez Zarząd gminy w Siemiatyczach w dn. 6. XII. 1945 r. za Nr 31/45.

19) Iwaniuk Dymitry, zam. w Białymstoku przy ul. Poleskiej Nr 35 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Kurianach powiatu białostockiego.

20) Iwanowski Aleksander, zam. w Zambrowie powiatu łomżyńskiego przy Rynku Nr 28 — zaświadczenia rejestracyjnego, wyd. przez Rejonową Komendę Uzupelnień w Łomży.

21) Jermakow Sergiusz, zam. w Białymstoku przy ul. Czwartaków Nr 9 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

22) Jezierkowski Jan, zam. we wsi i gminie Dąbrowa powiatu sokólskiego — dowodu osobistego wyd. przed 1939 r. przez Zarząd gminy Dąbrowa; dowodu osobistego wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Dąbrowie; prawa jazdy samocho dem, wyd. przez Okręgowy Urząd Samocho dowy w Białymstoku; karty zaopatrzenia na październik 1946 r. i karty odzieżowej na 1946 rok, wydanych przez Spółdzielnię Powszechną w Dąbrowie.

23) Jurowczyk Aleksander, zam. w Białymstoku przy ul. Pieczurki Nr 36 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

24) Karpowicz Mikołaj, zam. w Białymstoku przy ul. Malinowskiego Nr 9 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w miejscowości Gumbinnen (Prusy Wschodnie).

25) Kobrzyński Stanisław, zam. w Białymstoku przy ul. Jesiennej Nr 2 — książki wozu samochodowego Nr 10912 silnik Nr 270596863 podwozia Nr 1619—262102.

26) Kołtuniak Teodor, zam. w Elku przy ul. Wawelskiej Nr 8 m. 10 — karty ewakuacyjnej, wyd. przez Polsko-Radziecką Komisję Mieszana do Spraw Ewakuacji w Brześciu n/B.

27) Kruszewski Stanisław, zam. we wsi Krasowo-Czeskie gminy Przytuły powiatu łomżyńskiego — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Dąbrowce.

28) Krutul Janina, zam. w Białymstoku przy ul. Krzywej Nr 24 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

29) Kuczyńska Anna, zam. w Białymstoku przy ul. Poleskiej Nr 1 — zaświadczenia repatriacyjnego Nr 505, wyd. przez Państwowy Urząd Repatriacyjny Oddział w Białymstoku w dniu 25. VIII. 1946 r.

30) Kudelski Stefan, zam. w Białymstoku przy ul. Granicznej Nr 1 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

31) Kuszniarska Helena, zam. w Białymstoku przy ul. Orzeszkowej Nr 9 m. 2 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

32) Laskowski Władysław, zam. w Białymstoku przy ul. Polnej Nr 25 — legitymacji służbowej Nr 541 serii E koloru zielo-

nego, wyd. przez Komendę Wojewódzką MO w Białymstoku.

33) Łozowski Jan, zam. w Białymstoku przy ul. Wasilkowskiej Nr 4 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku; tymczasowego dowodu tożsamości konia, wyd. przez Zarząd Miejski m. Białegostoku.

34) Łuszyński Piotr, zam. w Białymstoku przy ul. Grunwaldzkiej Nr 61 m. 6 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

35) Misiak Ludwik, zam. w Białymstoku przy Komendzie Powiatowej MO legitymacji służbowej Nr 698 serii E koloru zielonego, wyd. przez Komendę Wojewódzką MO w Białymstoku.

36) Moczydłowska Kazimiera, zam. w Białymstoku przy ul. Starobojarzkiej Nr 7 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie we wsi i gminie Poświętne powiatu wysoko-mazowieckiego.

37) Mróz Mieczysław, zam. w Białymstoku przy ul. Ciepłej Nr 9 — tymczasowego zaświadczenia służbowego Nr 287, wyd. przez Komendę Wojewódzką MO w Białymstoku.

38) Nadzwyczajny Komisariat do Walki z Epidemiami na Okręg Białostocki w Białymstoku, ul. Sobieskiego Nr 22 — karty ewidencyjnej motocyklu służbowego Nr 10207.

39) Nędza Edmund, zam. we wsi i gminie Zawady powiatu łomżyńskiego — wojskowego zaświadczenia rejestracyjnego, wyd. przez Rejonową Komendę Uzupełnień w Zambrowie powiatu łomżyńskiego.

40) Opolski Aleksander, zam. w Białymstoku przy ul. Wiktorii Nr 17 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

41) Piórecki Leopold, zam. w Białymstoku przy ul. Fabrycznej Nr 64 — dowodu osobistego, wyd. przed rokiem 1939 przez Zarząd Miejski m. Białegostoku.

42) Piszczatowski Stanisław, zam. w Białymstoku przy ul. Kredytowej Nr 4 m. 1 — dowodu osobistego, wyd. przed 1939 rokiem przez Zarząd Miejski w Białymstoku; dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

43) Połtarzycki Sulejman, zam. w Białymstoku przy ul. Zaścianańskiej Nr 50 — karty ewakuacyjnej, wyd. przez Rejonowego Pełnomocnika do Spraw Ewakuacji w Święcianach.

44) Rodzewicz Olga, zam. w Białymstoku przy ul. Fabrycznej Nr 44 — tymcasso-

wego zaświadczenia tożsamości, wyd. przez Zarząd Miejski m. Białegostoku.

45) Rudomin Eugenia, zam. w Białymstoku przy ul. Koszubskiej Nr 18 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

46) Sawicki Edward, zam. w Suraziu powiatu białostockiego przy ulicy Zabłudowskiej Nr 14 — tymczasowego dowodu tożsamości, wyd. przez Zarząd Miejski m. Suraza; zaświadczenia repatriacyjnego, wydanego przez Polsko-Radziecką Komisję Mieszana do Spraw Ewakuacji w Tiumieniu (ZSRR).

47) Sieniawska Irena, zam. w Białymstoku przy ul. Wąskiej Nr 19 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku; legitymacji służbowej Nr 4, wyd. przez Zjednoczenie Przemysłu Włókienniczego w Białymstoku.

48) Sienicka Antonina-Jadwiga, zam. w Białymstoku przy ul. Warszawskiej Nr 79 m. 3 — karty repatriacyjnej Nr 1074, wyd. przez Okręgowego Pełnomocnika KWN do Spraw Ewakuacji w Mołodecznie w dniu 24. VI. 1946 roku.

49) Skobiejkowa Ewa, zam. w Białymstoku przy ul. Mazowieckiej Nr 53 — karty ewakuacyjnej, wyd. przez Państwowy Urząd Repatriacyjny w Grodnie w r. 1945.

50) Skowlewska Felicja, zam. w Białymstoku przy ul. Warszawskiej Nr 14 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

51) Starkowicz Michał, zam. w Białymstoku przy ul. Grochowej Nr 9 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku; metryki urodzenia, wyd. przez Urząd Parafialny w Dobryńwie powiatu białostockiego.

52) Szot Dominika, zam. w Białymstoku przy ul. Spacerowej Nr 72 — dowodu osobistego, wyd. przez b. władze okupacyjne niemieckie w Białymstoku.

53) Wojewódzki Urząd Bezpieczeństwa Publicznego w Białymstoku — karty ewidencyjnej samochodu ciężarowego marki „Renault” Nr rej. C-03446 Nr silnika 62220408 Nr podwozia 103976; karty ewidencyjnej samochodu osobowego marki „Mercedes” Nr rej. 10069 Nr silnika 136042 Nr podwozia 1362 AA. 1 P.

54) Wydział Budżetowo - Gospodarczy Urzędu Wojewódzkiego Białostockiego — karty ewidencyjnej samochodu osobowego marki „Opel-Super” Nr rej. A. 10301, wyd. przez Okręgowy Urząd Samochodowy w Białymstoku.

Administracja Białostockiego Dziennika Wojewódzkiego komunikuje, że wszelkie opłaty jak prenumerata oraz koszty chwieszczeń należy przekazywać na Konto Pocztovej Kasy Oszczędności (PKO) Nr. 1 182 Białostockiego Dziennika Wojewódzkiego. Blankiety wpłat nabywać można w każdym urzędzie pocztowym.

Cena niniejszego egzemplarza 30 złotych. Prenumerata na 1946 wynosi kwartalnie 90 zł.

Adres Redakcji i Administracji:

Białystok, Urząd Wojewódzki, pokój Nr. 63 II piętro, ul. Mickiewicza Nr. 3.

CENA OGŁOSZEŃ; Wiersz dwufamowy lub jego miejsce 10 zł. — Drobne ogłoszenia do 10 wierszy wraz z egzemplarzem dowodowym 100 zł.